

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων
καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον
Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ἔληξεν ὁ Ἀνεπίσημος Διάλογος

Ἐνημερωτικὴ Εἰσαγωγή – Ἐπισημάνσεις – Κείμενα

† Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ
Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 18ῃ Μαΐου 2009 ἐκ.ἡμ.
Ἀγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων

Α΄. Ἐνημερωτικὴ Εἰσαγωγή

α. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, χάριτι Θεοῦ καὶ βοθείᾳ τῆς Θεοτόκου, διαποιμαίνει ἀπὸ τοῦ 1985 ἐκείνους τοὺς εὐσεβεῖς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι κατ' ἀρχὴν εἶναι Ἀντι-οικουμενισταὶ καὶ ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, συγκροτοῦντες οὕτω τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

β. Ἡ Ὁρθόδοξος Κοινότης τῶν Ἐνισταμένων εἶναι βεβαίως Ἐκκλησιαστικὴ, διότι ἔχει ὡς ὄρατὸν κέντρον καὶ κεφαλὴν τῶν Εὐχαριστιακῶν Συνάξεων Αὐτῆς Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους, οἱ ὅποιοι κέκτνται ἀδιαμφισβήτητον κανονικὴν καὶ ἔγκυρον χειροτονίαν καὶ διαδοχὴν, ὡς ἄλλωστε ἐπεβεβαιώθη καὶ διὰ τῆς εὐχαριστιακῆς κοινωνίας των μετὰ τῆς ἀνεγνωρισμένης ὑφ' ἀπάντων Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς: αὐτοὶ προΐστανται τῶν Συνάξεων, κηρύττουν τὸν θεῖον λόγον καὶ προσφέρουν τὴν Εὐχαριστίαν, ὡς «εἰκόνες Χριστοῦ» τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ ὡς προκαθήμενοι «εἰς τόπον Θεοῦ», κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον Ἀντιοχείας (πρβλ. ΡΓ τ. 5, στλ. 668Α καὶ στλ. 853Α).

γ. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐνιστάμενοι, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, δύνανται κατ' ἀκρίβειαν θεολογικὴν νὰ χαρακτηρίζωνται καὶ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον οἱ Ἐπίσκοποι ἐνσαρκώνουν καὶ ἐκφράζουν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ τὴν Καθολικὴν, δηλαδὴ ὄλην τὴν Ἐκκλησίαν.

• Ὅπου ἐνσαρκώνεται ὁ ὅλος ὁ Χριστὸς καὶ ὅπου μεταλαμβάνεται ὁ ὅλος ὁ Χριστός, ἐκεῖ πραγματώνεται καὶ ἀποκαλύπτεται ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, ὡς Θεανδρικὸς Ὁργανισμὸς, εἰς τὸν Ὅποιον ἐνοικεῖ ἡ Ἁγία Τριάς, κατὰ τοὺς Ἁγίους: «Ὅπου ἂν ᾖ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία» καὶ «ὁ Ἐπίσκοπος ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ Ἐπισκόπῳ» (Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀντιοχείας, ΡΓ τ. 5, στλ. 713B καὶ Ἁγίου Κυπριανοῦ Καρχηδόνας, Ἐπιστολὴ 66η, § 8. Πρβλ. Ἐφεσ. δ' 5-6 καὶ Α' Κορινθ. ι' 15-16: Τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὡς Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Μυστηριακὴ Σύναξις).

δ. Εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τοῦ 1984, ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἐνισταμένους, ὑφίσταται μία διάστασις καὶ διαίρεσις, ὅχι ἓνα οὐσιαστικὸν σχῆμα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνον ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς κατέθεσε «Κανονικὴν Ἐγκλησιν» κατὰ τῆς προσωρινῆς Συνόδου Αὐτοῦ (ὑπὸ τὸν Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντώνιον) καὶ διέκοψε τὴν μετ' Αὐτῆς κοινωνίαν «διὰ λόγους Πίστεως καὶ Δικαιοσύνης», βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων: ΛΑ' Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ΙΕ' Πρωτοδευτέρας (βλ. σχετικὸν χρονικὸν εἰς περιόδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 191/Νοέμβριος 1984, σελ. 377-407).

ε. Δεδομένων τῶν ἀνωτέρω βασικῶν θεολογικῶν καὶ ἱστορικῶν στοιχείων, ἡ ἡμετέρα Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, συμφώνως πρὸς τὴν Ἀπόφασιν 9, τῆς τακτικῆς ἐτησίου Συνεδριάσεως Αὐτῆς ΛΔ'/4.10.2007 ἐκ.ῆμ., ἤρχισε κατὰ τὴν 16.2.2008 Ἀνεπίσημον Διάλογον μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον, προκειμένου νὰ προωθηθῇ ἡ Διακονία τῆς Καταλλαγῆς.

στ. Αἱ δύο Σύνοδοι ἐξεπροσωποῦντο ὑπὸ δύο τριμελῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι συνῆλθον εἰς ἑπτὰ Συνεδριάσεις (Α', 16.2.2008 εἰς Μέγαρα - Ζ', 28.11.2008 εἰς Πειραιᾶ), ἐκρατοῦντο δὲ ἀνεπίσημα Πρακτικά, καχωρισμένως ἐξ ἐκάστης Ἐπιτροπῆς.

ζ. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐλάμβανεν ἀκριβῆ γνῶσιν ἐπὶ τῶν διαμειβομένων εἰς τὰς Συνεδριάσεις αὐτὰς μέσῳ Ἐκθέσεων, συντασσομένων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως Αὐτῆς, Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ἐγκρινομένων δὲ ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου (Ἐκθεσις Α', 2.2.2008 - Ἐκθεσις Η', 2.12.2008).

η. Κατὰ τὴν τελευταίαν Συνεδρίασιν (Ζ', 28.11.2008), συναπεφασίσθη ὀριστικῶς νὰ δοθῇ μία ἐμπεριστατωμένη ἀπάντησις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. γ-1141, ἐν Ἀθήναις 9/22.9.2008 Συνοδικοῦ Γράμματος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος «Πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων», περιέχοντος δέκα «σημεῖα», θεωρούμενα ὑπὸ τοῦ συντάκτου Αὐτοῦ, Θεοφιλ. Μαραθῶνος κ. Φωτίου, ὡς «πολὺ σημαντικὰ καὶ ἀδιαπραγμάτευτα» (βλ. τὸ [Συνοδικὸν Γράμμα](#) τοῦτο ἐν συνεχείᾳ, § Γ', α).

θ. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, μέσω τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Αὐτῆς, ἐγκρίσει δὲ τῆς Διαρκοῦς Συνόδου, ἀπάντησεν εἰς τὸ ἀνωτέρω *Συνοδικὸν Γράμμα* τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 527/17.12.2008 ἐκ.ἡμ. *Συνοδικῆς Ἐπιστολῆς*, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐν εἶδει *Θέσεων* καταγράφονται μὲν αἱ παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν «σημείων» τῆς ἐτέρας πλευρᾶς, ἐν κατακλείδι δὲ δηλοῦται, ὅτι «δὲν ἀναστελλομεν τὸν Ἀνεπίσημον Διάλογον, ἀλλ' ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν διὰ μίαν γενναίψυχον ὑπέρβασιν ἐκ μέρους Ὑμῶν τῶν θεωρουμένων ὡς “ἀδιαπραγματεῦτον σημείων”, πρὸς διάνοξιν τῆς ὁδοῦ διὰ τὴν ποθητὴν ἔνωσιν» (βλ. τὴν [Συνοδικὴν Ἐπιστολὴν](#) ταύτην ἐν συνεχείᾳ, § Γ', β).

ι. Κατὰ τὴν 15ην Φεβρουαρίου 2009 ἐκ.ἡμ., ἐπεδόθη εἰς τὸν Θεοφιλ. Γραμματέα ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Μαραθῶνος κ. Φωτίου ἡ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 480, 10/23.2.2009 Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου Β', διὰ τῆς ὁποίας γνωστοποιεῖται εἰς ἡμᾶς ἡ ἀπόφασις τῆς ὑπ' Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι δὲν ὑφίστανται πρὸς τὸ παρὸν αἱ ὄριμοι «συνθῆκαι διὰ τὴν πλήρη προσέγγισιν», καὶ ἐφ' ὅσον οὐσιαστικῶς δὲν «ἔχομεν τὴν αὐτὴν κοινὴν πίστιν», δὲν δυνάμεθα νὰ «ὀμιλῶμεν περὶ ταυτότητος τῆς μεταξὺ ἡμῶν Πίστεως» (βλ. τὴν [Ἀρχιεπισκοπικὴν Ἐπιστολὴν](#) ταύτην ἐν συνεχείᾳ, § Γ', γ).

ια. Τέλος, κατὰ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 2009, ἀνηρτήθη εἰς τὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κείμενον «ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» μὲ τίτλον «Ἀνακοίνωσις», διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται, ὅτι «ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν ὑφίστανται αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ διαλόγου» μετὰ τῆς «Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων», ἐφ' ὅσον «δὲν διεπιστώθη ταυτότης ἀπόψεων ἐπὶ ἐκκλησιολογικῶν θεμάτων» (βλ. τὴν [Ἀνακοίνωσιν](#) ταύτην ἐν συνεχείᾳ, § Γ', δ).

Β'. Ἐπισημάνσεις

α. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, μετὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Γράμμα καὶ τὴν Ἀνακοίνωσιν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, θεωρεῖ σκόπιμον νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν προμνημονευθέντων *Κειμένων*, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἀνεπίσημον Διάλογον, διαρκέσαντα οὐσιαστικῶς ἓνα ἀκριβῶς ἔτος (Φεβρουάριος 2008 - Φεβρουάριος 2009).

β. Τὰ *Κείμενα* αὐτὰ θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν διὰ μίαν προσεκτικὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν διαμειφθέντων καὶ τὴν ἐξαγωγὴν ὀρθῶν συμπερασμάτων, διότι κρίνομεν ὅτι ἡ Ἀνακοίνωσις, ἂν καὶ εὐγενής, ἅμα δὲ καὶ προσεκτικὴ, δὲν εἶναι ἐν γένει σαφής, ἀκριβὴς καὶ πλήρης.

γ. Λόγου χάριν, ἡ Ἀνακοίνωσις σχολιάζει ὡς «θετικὸν βῆμα» τὴν δῆθεν «συμφωνίαν διὰ τὴν μὴ παροχὴν μυστηρίων εἰς τοὺς νεοημερολογίτας», ὡς ἐὰν συνεφώνησαν αἱ δύο Ἐπιτροπαὶ περὶ τούτου, ἐνῶ ἡ ἡμετέρα Θεσίς (στ5) εἶναι σαφεστάτη: συνοδικῆ ἀποφάσει τοῦτο ἐφηρμόζετο ἤδη ὑπὸ τῶν Ἐνισταμένων!...

• Ἐπίσης, ἀνακοινώνεται ὅτι «ὕπῃρξαν ὠρισμένοι ἐπαφαὶ Ἀρχιερέων...», ἐνῶ βεβαίως ὠρίσθησαν ἐπισήμως τριμελεῖς Ἀρχιερατικαὶ Ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι ἠναλώθησαν εἰς ἑπτὰ τριώρους Συνεδριάσεις, ἐπὶ ἓν περίπου ἔτος, ἐν συμπροσευχῇ καὶ φιλικῇ διαθέσει!...

δ. Ἐν τούτοις, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ διαμειφθεὶς Ἀνεπίσημος Διάλογος ἀποτελεῖ ἓνα ἐξαιρετικὸν ἐκκλησιαστικὸν γεγονός εἰς τὰ ὅρια τῶν Ὁρθοδόξων Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐπλούτισε τὴν ἐμπειρίαν τῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον εἰς Αὐτόν.

ε. Ὡς ἐκ τούτου, προεκάλεσεν οὐχὶ μικρὰν ἐκπληξιν ἡ αἰφνίδιος ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος νὰ διακόψῃ τὰς περαιτέρω διαβουλεύσεις, ἡ δὲ ἐκπληξίς μας αὐτὴ στηρίζεται εἰς τρία οὐσιαστικὰ ἐρωτήματα:

1. Ἄν ὁ Ἀνεπίσημος Διάλογος, ὡς προκαταρκτικὸς, ὠδηγήθῃ εἰς τινα βασικὰ συμπεράσματα, ἄρα γε διατί δὲν προухώρησεν εἰς Ἐπίσημον Διάλογον, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ Διακονία τῆς Καταλλαγῆς;

2. Ἄν διεπιστώθῃ ἔλλειψις «ταυτότητος Πίστεως», ἄρα γε διατί δὲν ἐγκαινιάζεται ὁ Ἐπίσημος Διάλογος πρὸς ἄρσιν τῆς διαφορότητος καὶ ἐπίτευξιν τῆς ταυτότητος;

3. Πότε ἀπεφάνθη «κοινῶ καθολικῶ ψηφίσματι» ἡ Μία Ἐκκλησία, ὅτι τὰ διαπιστωθέντα τρία «σημεῖα» διαφοροποιήσεώς μας συνιστοῦν στοιχεῖα «ἀκεραίας Ὁρθῆς Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἐπομένως ἀναγκαίως προϋποθέσεις εὐχαριστιακῆς κοινωνίας;

Γ'. Τὰ Κείμενα

α'. Συνοδικὸν Γράμμα δέκα «σημείων»

β'. Συνοδικὴ Ἐπιστολὴ δέκα «Θέσεων»

γ'. Ἀρχιεπισκοπικὴ Ἐπιστολὴ

δ'. Ἀνακοίνωσις

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)
 106 82 ΑΘΗΝΑΙ
 ΤΗΛ. 210 38 28 280 - ΦΑΞ 21038 47 365
 ΕΛΛΑΣ - GREECE

Αριθμός Πρωτ. γ - 1141

Εν Αθήναις, 9/22-9-2008

Πρὸς
 Τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
 Εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
 Φυλὴ Ἀττικῆς

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἀνακεφαλαιώνοντες τὰ ὅσα εἶπωμεν εἰς τὰς μεταξύ μας προφορικές συζητήσεις διεκρινίζομεν ὅτι τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ περιέχονται εἰς ἓν ὑμέτερον ἔγγραφον πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς θεωροῦμε πολὺ σημαντικά καὶ ἀδιαπραγμάτευτα εἶναι τὰ κάτωθι:

- Τὸ ἔγγραφο πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐμπεριέχει:
- ἀναγνώρισιν ὅτι ἡ ἀποτείχισις, τοῦ 1984 καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ διὰ χειροτονιῶν διαμόρφωσις νέας Συνόδου ἦτο βεβιασμένη ἐνέργεια.
- ἀπερίφραστον καταδίκην τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὡς αἰρέσεως.
- ἀπόρριψιν τῆς θεωρήσεως τοῦ νεοσημερολογητισμοῦ ὡς «μητέρας Ἐκκλησίας».
- ἀποδοχὴν τοῦ ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὰ μέλη τοῦ νεοσημερολογητισμοῦ-Οἰκουμενισμοῦ πρὶν ἐνταχθοῦν εἰς τὴν γνησίαν Ὁρθοδοξίαν.
- τὴν διὰ χρίσματος ἀποδοχὴν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ν/η-οἰκουμενισμοῦ.
- τὴν διὰ βαπτίσματος ἀποδοχὴν ὧσων δὲν φέρουν οὐδὲ τὸν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος.

- ανάκλησιν τῆς ἐκφράσεως «ἀσθενῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας» διὰ τοὺς αἰρετικούς.
- παραδοχὴν τοῦ κύρους τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.
- Παραδοχὴν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν καταδίκην τῶν αἱρέσεων ἦσαν πάντοτε οἱ παραμένοντες εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν Ἐπίσκοποι, ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ των ἢ τῆς συμπεριλήψεως Πατριαρχῶν μεταξύ αὐτῶν. Οἱ Γ.Ο.Χ. Ἐπίσκοποι ἔχουν σήμερα τὸ δικαίωμα τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ κάθε αἱρέσεως.

Ἀκόμη, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀντικαταστήσητε ὅπου ἀνωτέρω τὸ «Γ.Ο.Χ.» διὰ τοῦ «Ἐνιστάμενοι» πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων. Ἐν τοιοῦτον ἔγγραφον θὰ διευκόλυνεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ μείζονος ἐμποδίου μεταξύ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἦτοι τῶν καθαιρέσεων τοῦ 1986.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου

Μαραθῶνος Φώτιος

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΠΑΤΡΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

Άριθ. Πρωτ. 527

Πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Κάνιγγος 32, Ὅροφος γ'
εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Φυλῇ Ἀττικῆς
τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου 2008 ἐκ.ἡμ.
+ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ
καὶ τῶν Τριῶν Παίδων

Μακαριώτατε

Σεβασμώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

Ἀσπαζόμεθα Ὑμᾶς ἐν φιλήματι εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ!

α. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου αἱ Ἱερὰι ἡμῶν Σύνοδοι, μέσῳ τριμελῶν ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῶν, ἔχουν ἐγκαινιάσει ἓνα Ἀνεπίσημον Διάλογον, εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ἀποκαταστάσεως, σὺν Θεῷ, τῆς διαταραχθεῖσης ἀπὸ τοῦ 1984 ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μας.

β. Εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐπτὰ Συνεδριάσεις (Α': 16/29 Β' 2008, Μέγαρο - Ζ': 28 ΙΑ'/11 ΙΒ' 2008, Πειραιεύς), τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἐπιδειχθῆ ἐκ μέρους ἡμῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνισταμένων, ἡ σαφῆς καὶ εἰλικρινῆς διάθεσις διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ θεαρέστου ὁράματος τῆς Ἐνώσεως.

γ. Ἡ διάθεσις μας αὐτὴ ἀνεδείχθη εἰς τὴν πληρότητα αὐτῆς, ὅταν κατὰ τὰς Συνεδριάσεις Ε' (19.9.2008, Πειραιεύς) καὶ ΣΤ' (29.10.2008, Φυλῆ), ἐδηλώσαμεν ρητῶς, ὅτι παρὰ τὰς διαπιστωθείσας οὐσιώδεις διαφορὰς εἰς τὴν ἐκκλησιολογικὴν μας αὐτοσυνειδησίαν, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ προβῶμεν, ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι, εἰς ὑποχωρήσεις, ὅπουδήποτε θὰ ἦτο δυνατόν, πρὸς ὑπέρβασιν τῆς διαιρέσεως.

δ. Μάλιστα, κατὰ τὴν Συνεδρίαν Ζ' (28.11.2008, Πειραιεύς), προέβημεν καὶ γραπτῶς (Ὑπόμνημα-Ἐκκλησις Α', 25.11.2008 ἐκ.ἡμ.) εἰς τὴν ἐπισημανοῖν τῶν βασικῶν καὶ οὐσιωδῶν θεμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων διεπιστώθη σύμπτωσις ἀπόψεων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπῶν, κατὰ τὰς προαναφερθείσας Συνεδριάσεις Αὐτῶν, ἐφ' ὅσον συνωμολογήσαμεν τὰ ἑξῆς:

1. Εἴμεθα Ὁρθόδοξοι, ἀνήκοντες εἰς μίαν Οἰκογένειαν καὶ συναποτελοῦντες τοὺς Ὁρθοδόξους Ἀντι-οικουμενιστὰς ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἡ ἐνότης τῆς Οἰκογενείας Αὐτῆς ἔχει διαταραχθῆ ἐξ αἰτίας λαθῶν, καλῇ τῇ προαίρεσει, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν.

3. Τὸ μείζον θέμα, τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς, εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς αἰρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* (1920 κ.έ.), ἐντὸς τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται τὸ *Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου* (1924 κ.έ.).

4. Κοινὴ ἀναφορὰ σεβασμοῦ καὶ εὐνωμοσύνης μας εἶναι τὸ σεπτὸν πρόσωπον τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (Καβουρίδου, + 1955).

5. Αἱ ἀρχιερατικαὶ ἡμῶν Χειροτονίαι ἔχουν κοινὴν ἀφετηρίαν (Ρῶσοι Διασποράς, 1960 καὶ 1962), ἐπικυρωθεῖσαι λίαν ἐπισήμως (1969 κ.έ.).

6. Μέχρι τοῦ 1979 (καὶ περαιτέρω, μέχρι τοῦ 1984) ὑφίστατο μεταξύ ἡμῶν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία.

ε. Ἐν τούτοις, ἔχει ζητηθῆ ὑφ' Ὑμῶν (*Υμέτερον Γράμμα*, ἀριθ. πρωτ. γ-1141/9-22.9.2008), ὅπως ἡ ἡμετέρα Ἱερά Σύνοδος λάβῃ θέσιν ἐπὶ τινων «σημείων», τὰ ὁποῖα θεωρεῖτε «πολὺ σημαντικὰ καὶ ἀδιαπραγμάτευτα».

στ. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, κατὰ τὴν τακτικὴν ἐτήσιον Αὐτῆς *Συνεδρίασιν* ΛΕ'/4.10.2008 ἐκ.ἡμ., ἐξήτασεν ἐμβριθῶς κατ' ἄρθρον τὰ «σημεῖα» αὐτά, αἱ δὲ παρατηρήσεις μας ἐπ' αὐτῶν καταγράφονται ἐν συντομίᾳ ὡς ἀκολούθως ἐν εἰδει *Θέσεων*:

στ1. Τὸ ἡμέτερον ἔγγραφον πρὸς Ὑμᾶς, προφανῶς εἰς περιπτώσιν αἰτήσεως ἡμῶν πρὸς ἔνωσιν, «πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

• Τὸ «σημεῖον» τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ κατ' ἀρχὴν (in principio) οὐσιῶδες θέμα δι' ἡμᾶς, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἀφορᾷ τὴν τελικὴν καὶ σὺν Θεῷ αἰσίαν ἐκβασιν τοῦ *Διαλόγου*.

στ2. Ζητεῖται ὑφ' ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων νὰ ἀναγνωρίσωμεν, «ὅτι ἡ ἀποτείχισις τοῦ 1984 καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ διὰ χειροτονιῶν διαμόρφωσις νέας Συνόδου ἦτο βεβιασμένη ἐνέργεια».

• Ἄν καὶ ἡ Ἀποτείχισις ἡμῶν τοῦ 1984 δὲν ἀπετέλει πρᾶξιν ἐναντι τῆς τότε/καὶ νῦν Ἱεράς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἐν τούτοις πρὸ εἴκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν κλίμα, δι' ἡμᾶς ἦτο ἡ Ἀποτείχισις ἐκεῖνη, ὡς καὶ αἱ ἐν συνεχείᾳ ἀρχιερατικαὶ ἡμῶν Χειροτονίαι, πράξεις ἐπιβεβλημένα καὶ γενόμενα καλῆ τῆ πίστει.

• Πάρα ταῦτα, χάριν δὲ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς, δυνάμεθα σήμερον νὰ χαρακτηρίσωμεν τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας ὡς *βεβιασμένας*.

στ3. Ζητεῖται τὴν ὑπὸ τῶν Ἐνισταμένων «ἀπερίφραστον καταδίκην τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ ὡς αἰρέσεως*».

• Ἄπαντα τὰ Μέλη τῆς Ἱεράς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων ἐθεώρουν ἀνέκαθεν καὶ ἐχαρακτήριζον ἀνεπιφυλάκτως τὸν *Οἰκουμενισμὸν* ὡς αἵρεσιν καὶ δὴ παν-αἵρεσιν, ἐξ αἰτίας δὲ αὐτῆς τῆς θεωρήσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ὀνομάζουσαν ἑαυτοὺς Ἀντι-οικουμενιστὰς καὶ προάγουσαν τὸν Ἀντι-οικουμενισμὸν μέσῳ ἀναριθμητῶν εἰδικῶν ἄρθρων, βιβλίων, περιοδικῶν, παραγωγῶν καὶ Ἐκδηλώσεων.

στ4. Ζητεῖται νὰ προβῶμεν εἰς «ἀπόρριψιν τῆς θεωρήσεως τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ ὡς «μητέρας Ἐκκλησίας»».

• Ἡ ὄντως ἀδόκιμος ἐκφρασις αὐτή, χρησιμοποιοθεῖσά ποτε ὑπὸ ἡμετέρου Ἐπισκόπου καὶ ἤδη ἀποσυρθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἄστοχος, οὐδέποτε ἀπετέλεσεν ἐπίσημον ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων συνοδικὴν διακήρυξιν, οὔτε ἐχρησιμοποιήθη ποτέ, πολλῶ μᾶλλον δὲ ἐνεσωματώθη, εἰς κείμενα βασικά καὶ θεμελιώδη, ἐκφράζοντα τὴν ἐκκλησιολογικὴν καὶ ἀντι-οικουμενιστικὴν ἡμῶν αὐτοσυνειδησίαν.

στ5. Ζητεῖται νὰ ἀποδεχθῶμεν, «ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὰ μέλη τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ-Οἰκουμενισμοῦ πρὶν ἐνταχθῶν εἰς τὴν γνησίαν Ὀρθοδοξίαν».

• Θεωροῦμεν ὡς κατ' ἀρχὴν (in principio) ὀρθὴν τὴν πρακτικὴν αὐτὴν, τὴν ὁποῖαν καὶ ἐφαρμόζομεν. Ἄλλωστε, συνοδικὴ ἀποφάσει, ἀνακοινώνομεν πρὸ τῆς θείας Μεταλήψεως ἐν τοῖς Ἱεροῖς ἡμῶν Ναοῖς, ὅτι δύνανται νὰ κοινωνήσουν μόνον ὅσοι -ἐκτὸς τῆς γενικῆς προετοιμασίας- ἐξομολογοῦνται εἰς Πνευματικούς Πατέρας τῆς ἡμετέρας Δικαιοδοσίας καὶ εὐρύτερον τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου.

στ6. Ζητεῖται νὰ ἐφαρμόζωμεν «τὴν διὰ χρίσματος ἀποδοχὴν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ νεοημερολογιτισμοῦ-οἰκουμενισμοῦ».

• Ἄν καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πρακτικὴ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου προέβλεπε τὴν ἐνίοτε χρῆσιν τῶν προερχομένων δι' Ἀγίου Μύρου, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου καὶ βάσει ἐιδιχῆς Ἀκολουθίας, συνταχθείσης ὑφ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦτο, θεωροῦμεν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ υἱοθετήσωμεν μίαν καθολικὴν καὶ ἐνιαίαν πρᾶξιν ἀποδοχῆς διὰ Χρίσματος, θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει εἰσέτι ἀποφανθῆ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διὰ Μεγάλῃς ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

στ7. Ζητεῖται ὑφ' ἡμῶν νὰ ἐφαρμόζωμεν «τὴν διὰ βαπτίσματος ἀποδοχὴν ὅσων δὲν φέρουν οὐδὲ τὸν τύπον τοῦ ὀρθοδόξου βαπτίσματος».

• Ἄν καὶ κατ' ἀρχὴν (in principio) ἡ στάσις μας εἶναι βεβαίως κατακριτικὴ ἐναντι τοῦ Βαπτίσματος, τοῦ τελουμένου παρὰ τὰ διατεταγμένα ὑπὸ τινων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ καινοτομίᾳ εὐρισκομένων, ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ ἀκανθώδους θέματος τούτου, θεωροῦμεν ὅτι πρέπει νὰ ἀποφανθῆ ὀριστικῶς καὶ τελειδικῶς μόνον μία Πανορθόδοξος ἢ Μεγάλῃ ἢ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐφ' ὅσον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔστω καὶ μὲ προϋποθέσεις, οὐδέποτε ἐπανελάμβανεν ἐξ ὑπαρχῆς τὸ ἀτελὲς μὲν, ἐν ὀνόματι δὲ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὀρθόδοξον Βάπτισμα, εἰ μὴ -καὶ τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ- μόνον τοῦ ἀτελοῦς ἢ ἐλλείποντος μέρους (βλ. Ἱερὸν Κανὸνα ΝΑ', τοῦ Ἀγίου Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως: «οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες ὀρίζουσιν»).

• Σημειωτέον, πρὸς πλήρη ἀποσαφήνισιν εἰδικῶς τῶν ἀνωτέρω Θεέσεών μας ἐπὶ τῶν «σημείων» **στ6** καὶ **στ7** καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως, ὅτι αὗται ἀφοροῦν ὄχι ἐν γένει τοὺς κατακεκορμένους ρητῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας αἰρετικούς, ἀλλὰ τοὺς ἀκρίτους εἰσέτι ἕτεροδοξοῦντας, ἐναντι τῶν ὁποίων τελοῦμεν ἐν ἐνστάσει καὶ ἀποτελεῖται (Ἱερὸς Κανὼν ΙΕ' τῆς Πρωτοδευτέρας).

στ8. Προτείνεται νὰ προδῶμεν εἰς «ἀνάκλησιν τῆς ἐκφράσεως “ἀσθενῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας” διὰ τοὺς αἰρετικούς».

• Ἄν καὶ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ ἐκκλησιολογικὴ αὐτὴ φράσις εἰς τὰ ἐπίσημα *Κείμενα* ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τοὺς ἀκρίτους εἰσέτι αἰρετικούς, ἔχει παρερμηνευθῆ, θὰ ἠδυνάμεθα εἰς τὸ μέλλον, χάριν τῆς εἰρήνης, νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν χρῆσιν αὐτῆς.

στ9. Προτείνεται εἰς ἡμᾶς ἡ παραδοχὴ «τοῦ κύρους τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἀπὸ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος».

• Ἄν καὶ θεωρῶμεν ὡς ἐπαρκῆ τὴν στάσιν ἡμῶν τῶν Ἐνισταμένων ἐναντι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (βλ. ὡς ἄνω, § **στ3**), ἐπίσης δὲ ἂν καὶ δυνάμεθα -ὑπὸ ὄρους καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἡμετέρας θεολογικῆς θεωρήσεως- νὰ δεχθῶμεν κατ' ἀρχὴν (in principio) τὴν πρᾶξιν τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ., ἐν τούτοις παρατηροῦμεν ἐν προκειμένῳ, ὅτι αἱ δύο αὗται «καταδίκαι» ὑπόκεινται εἰς πολλὰς ἀναγνώσεις καὶ δὲν εἶναι ταυτόσημοι, ἐφ' ὅσον ἔχουν κατ' ἀρχὴν (in principio) διαφορετικὴν ἐκκλησιολογικὴν ἀφετηρίαν καὶ διαφορετικὸν στόχον (ἀνάθεμα δοξασίας, ἀνάθεμα προσωπικόν), ἔνεκα τῶν ὁποίων ὑφίσταται ἐσωτερικὴ σύγκρουσις τοῦ κύρους μεταξὺ αὐτῶν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ στάσις ἡμῶν ἐναντι αὐτῶν ἴτο ἀνέκαθεν *κριτικὴ*.

στ10. Προτείνεται, τέλος, ή παραδοχή, «ὅτι οἱ ἀρμόδιοι διὰ τὴν καταδίκην τῶν αἱρέσεων ἦσαν πάντοτε οἱ παραμένοντες εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν Ἐπίσκοποι, ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ των ἢ τῆς συμπεριλήψεως Πατριαρχῶν μεταξὺ αὐτῶν. Οἱ Γ.Ο.Χ. Ἐπίσκοποι ἔχουν σήμερα τὸ δικαίωμα τῆς καταδίκης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ κάθε αἱρέσεως».

• Εἶχομεν ἀνέκαθεν ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι τὴν τεκμηριωμένην πεποίθησιν, ἐν ἀμέσῳ μάλιστα σχέσει καὶ ἀναφορᾷ πρὸς τὸ προηγούμενον «σημεῖον» § στ9, ὅτι τὸ ἀνάθεμα-καταδίκη δὲν εἶναι ἔργον οὔτε τῶν ἐπὶ μέρος πιστῶν, οὔτε ἐκείνων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διοικητικῶν Ὁργανισμῶν, τῶν ἐχόντων μὲν προσωρινήν μορφήν Συνοδικῶν Σωμάτων, μὴ συγκεντρούντων ὅμως ἀπάσας ἐκείνας τὰς ἱερακανονικὰς προϋποθέσεις, ὥστε ἡ καθ' ὅλου Ἐκκλησία νὰ ἐκπροσωπῆται ὑπ' Αὐτῶν πλήρως, ἐγκύρως καὶ ἀρμοδίως πρὸς κήρυξιν ἀναθεματος-καταδίκης.

• Δικαιώματος καὶ «ἀξίας» τοιαύτης «ἠξίωται» ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων «καὶ οἱ κατὰ πᾶσαν ἀκριβείαν τούτων ὡς ἀληθῶς γεγονότες διάδοχοι, πλήρεις χάριτος καὶ δυνάμεως» (Ἱεροῦ Χρυσοστόμου), ἀδυνατοῦμεν δὲ νὰ κατανοήσωμεν τὴν σύγχρονον βεβιασμένην τάσιν πρὸς ἀναθεματισμὸν-καταδίκην, ἐφ' ὅσον ἄχρις ὑπάρξεως τοιούτων διαδόχων, «πᾶς ὀρθοδοξῶν κατὰ πάντα, πάντα αἰρετικὸν δυνάμει, κἂν οὐ ῥήματι, ἀναθεματίζει» (Ὅσιου Θεοδώρου Στουδίτου).

* * *

Μακαριώτατε

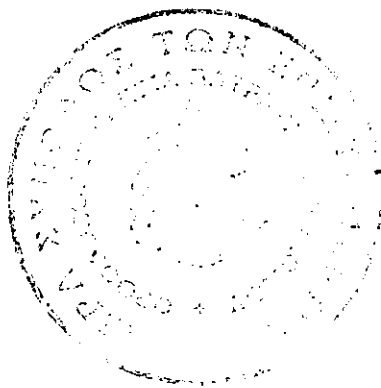
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς

ζ. Βάσει τῶν ὡς ἄνω παρατηρήσεών μας, διαπιστώνεται ὅτι τὸ βεβαρημένον θεματολόγιον Ὑμῶν περιέχει καὶ «σημεῖα», τὰ ὅποια δὲν δυνάμεθα νὰ συνυπογράψωμεν καὶ συνδιακηρύξωμεν, ἐφ' ὅσον καθ' ἡμᾶς τοὺς Ἐνισταμένους πρέπει νὰ ἀποφανθῆ περὶ αὐτῶν σύμπασα ὁ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μέσῳ «κοινοῦ καθολικοῦ ψηφίσματος» (Μ. Φωτίου).

η. Θέτοντες, ἡμεῖς οἱ Ἐνιστάμενοι, ὑπ' ὅσιν Ὑμῶν τὰς Θέσεις μας ἐπὶ τῶν «σημείων» τοῦ ὄντως βεβαρημένου θεματολογίου Σας, δὲν ἀναστελλομεν τὸν Ἀνεπίσημον Διάλογον, ἀλλ' ἀπευθύνομεν ἔκκλησιν διὰ μίαν γενναιόψυχον ὑπέρβασιν ἐκ μέρος Ὑμῶν τῶν θεωρουμένων ὡς «ἀδιαπραγματεῦτων σημείων», πρὸς διάνοξιν τῆς ὁδοῦ διὰ τὴν ποθητὴν ἔνωσιν.

Ἐν ἀσπασμῷ εἰρήνης καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός

+ Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανός

Τὰ Μέλη

† Μελίτης Ἀρσένιος

+ Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος

† Γαρδικίου Κλήμης

+ Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Υ.Σ. Παρακαλοῦμεν, ὅπως τὸ παρὸν Κείμενόν μας θεωρῆται ἄχρι καιροῦ μὴ κοινοποιήσιμον, μὴ δημοσιεύσιμον. Εὐχαριστοῦμεν!

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

α.π. 480

Ἡμερ. 10/23-2-2009

Πρὸς
τὴν Ὁρθόδοξὸν Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων
Ἱερὰν Μονὴν ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 527/17-12-2008 ὑμετέρου ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη ἐν Συνόδῳ, κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τὴν 9/22-1-2009 γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Ὅπως τυγχάνει καὶ εἰς ὑμᾶς γνωστόν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀσθενείας τοῦ γέροντός σας, ὑπῆρξαν διὰ πρώτην φοράν ἰρισμένα μεταξὺ μας ἐπαφαί διὰ μίαν ἐπιθυμητὴν προσέγγισιν, ἐπὶ τῷ τέλει ἀποκαταστάσεως τῆς διαρραγείσης ἐν ἔτει 1984 ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αἱ ἐπαφαί αὗται, καίτοι ἀνεπίσημοι, ἀντιμετωπίσθησαν, τουλάχιστον ἐκ μέρους ἡμῶν, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ πιστεύομεν καὶ ἐκ μέρους σας μετὰ ἐνθουσιασμοῦ καὶ προσδοκιῶν, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τοῦ τραύματος τοῦ σχίσματος, τὸ ὁποῖον μεγάλως ἔβλαψε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς δυσκόλους δι' αὐτὴν καιρούς, ὡς ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν Θεόν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία αἰείποτε ἐπεδίωκε τὴν θεραπεία τῶν σχισμάτων, προκειμένου τὰ ἀποκοπέντα μέλη τῆς νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς, μοναδικῆς οὔσης κιβωτοῦ τῆς σωτηρίας. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὅπου διέκρινεν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν ἄρσεως τοῦ σχίσματος εἰς τοὺς διίσταμένους ἀπ' αὐτὴν πιστούς, αἱ Σύνοδοι χρώμεναι πᾶσαν θεμιτὴν οἰκονομίαν, ἐθεράπευον τὰς καταστάσεις αὐτάς. Εἰς ἓν μόνον ζήτημα δὲν ὑπεχώρουν, εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, τὴν ὁποίαν ἀπήτων ἀκεραίαν, ἵνα αὕτη καταστῆ κοινὴ ὁλοκλήρου τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, λέγοντα «εἰς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα». (Εφ. 4,5)

Τό ζήτημα τό ὁποῖον ἀπησχόλησε τήν καθ' ἡμᾶς Ἱεράν Σύνοδον εἶναι ἐάν ὑμεῖς τε καί ἡμεῖς ἔχομεν τήν αὐτήν κοινήν πίστιν.

Περί τούτου, ἤδη ὑμεῖς ὁμολογεῖτε ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐγγράφῳ σας ὅτι ἐπί ὠρισμένων « βασικῶν καί οὐσιωδῶν θεμάτων, διεπιστώθη σύμπτωσης ἀπόψεων», ἐνῶ ἐπί ἄλλων θεμάτων δέν συμφωνεῖτε μεθ' ἡμῶν, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖτε «νά ἀποφανθῇ περί αὐτῶν σύμπασα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία»!

Ἡ ἀποψίς σας αὐτή ἀποτελεῖ θεμελιώδη καί οὐσιαστικήδιαφοροποίηση εἰς τήν Ἐκκλησιολογίαν, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τήν Πίστιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔχει δέ τήν ἀφετηρίαν της εἰς ὅσα διεκήρυξε τό ἔτος 1984 ὁ πρωτεργάτης τῆς Κοινότητος ὑμῶν πάλαι ποτέ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ Κυπριανός. Βεβαίως, ἐκτιμῶμεν ὅτι ἡ ἐπιτροπή ὑμῶν κατά τό τελευταῖον διάστημα προέβη εἰς θετικά βήματα πρὸς προσέγγισιν μεθ' ἡμῶν εἰς τά ζητήματα τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαῖον ἡ ἀποδοχή ὑφ' ὑμῶν ἀκεραίας τῆς Πίστεως ταύτης τῆς Ἐκκλησίας.

Κατά τό παρόν φρονοῦμεν, ὅτι δέν εἶναι ὠριμοί αἱ συνδῆκαι διά νά ὁμιλῶμεν περί ταυτότητος τῆς μεταξύ ἡμῶν Πίστεως, ὁπότε θά ἡδυνάμεθα νά ἐξετάσωμεν τόν τρόπον θεραπείας τῶν γενομένων χειροτονιῶν σας.

Μέχρις ὅτου ὠριμάσουν αἱ συνδῆκαι διά τήν πλήρη προσέγγισιν, ἡμεῖς, κληῖρος μοναχοί καί λαός, θά προσευχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος εὐλογήσῃ τήν προσπάθειαν αὐτήν καί εὐδοκήσῃ νά τελεσφορήσῃ.

Μετ' εὐχῶν

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ἡ Ἀποστολή τῆς ἐπιστολῆς

ΕΓΓΡΑΦΑ ->

Ημερομηνία 30/04/2009
Θέμα Περί διαλόγου μετ' Ενισταμένων
Αρ.Πρωτ/λου
Λέξεις -
Κλειδιά

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εξ αφορμής της ασθενίας του Γέροντος της Ιεράς Μονής Αγίου Κυπριανού και Ιουστίνης Φυλής Αττικής κ. Κυπριανού υπήρξαν ωρισμένοι επαφαί Αρχιερέων της Ιεράς Συνόδου μετά της διίσταμένης από την Εκκλησίαν των Γ.Ο.Χ. Ελλάδος, Ορθοδόξου Κοινότητος των Ενισταμένων.

Αι συζητήσεις εγένοντο με σκοπόν την αποκατάστασιν της εν έτει 1985 διαρραγήσης ενότητος μεταξύ ημών.

Εκ των συζητήσεων προέκυψεν ότι παρά τα θετικά βήματα[1] τα οποία εσημειώθησαν εκ μέρους της προαναφερθείσης Κοινότητος προς προσέγγισιν, εν τούτοις δεν διεπιστώθη ταυτότης απόψεων επί εκκλησιολογικών θεμάτων[2].

Ως εκ τούτου, εκρίθη ότι υπό τας παρούσας συνθήκας δεν υφίστανται αι αναγκαίαι προϋποθέσεις δια την συνέχισιν του διαλόγου.

Καλούμεν άπαντα τα πιστά μέλη της Εκκλησίας, κλήρον και λαόν, όπως προσεύχωνται δια την εν τω μέλλοντι δημιουργίαν των απαιρητήτων συνθηκών δια την αποκατάστασιν της ενότητος επί τω θεμελίω της αληθείας, κατά το θέλημα του Κυρίου.

Εκ της Ιεράς Συνόδου

[1] Θετικά βήματα θεωρούνται η εκ μέρους των Ενισταμένων αποδοχή της αναφοράς ημών ως Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ελλάδος, η εκ μέρους των απερίφραστος καταδίκη του Οικουμενισμού, η κατηγορηματική των δήλωσις ότι ουδέποτε εθεώρησαν την νεοημερολογιτικήν Εκκλησίαν ως «Μητέρα Εκκλησίαν», η παύσις της διακηρύξεως της θεωρίας περί «ασθενών μελών της Εκκλησίας», η συμφωνία δια την μη παροχήν μυστηρίων εις τους νεοημερολογίτας και η παραδοχή ότι οι εναπομείναντες Ορθόδοξοι Επίσκοποι κάθε εποχής έχουν το δικαίωμα της καταδίκης κάθε αιρέσεως.

[2] Δεν επήλθε συμφωνία εις την αποδοχήν των νεοημερολογιτών /οικουμενιστών κατόπιν ομολογίας και χρίσματος, εις την αποδοχήν όσων δεν φέρουν ουδέ τον τύπον του Ορθοδόξου Βαπτίσματος δια βαπτίσεως και εις την αναγνώρισιν της καταδίκης των Οικουμενιστών

ονομαστί, καθώς οι Ενιστάμενοι θεωρούν ότι τούτο είναι αρμοδιότης μόνο Πανορθόδοξου Συνόδου. (Εκτενώς εις τα σημεία ταύτα διαφοράς αναφέρονται εκτενώς οι Ενιστάμενοι εις ανακοίνωσίν των της 9-12-2008).

[Προηγούμενο](#) | [Κατηγορίες](#) | [Επόμενο](#)

[Supported By Pegasus Technology](#)